

- അതു അഞ്ചു അപ്പുച്ചു റണ്ട് ലീറം എടുത്തു,
സപ്രദേശത്തെക്കു വാഴ്തി, അപ്പും
നുറുക്കി, ശിശ്രൂഷാരുടെ പക്ഷലും ശിശ്രൂ
20 നാൾ പുതഃക്കാരത്തിനും കൊടുത്തു. ഏല്ലാ
വരും തിന്ന തുച്ഛരായി; ദേശവിച്ച ക്ഷേ
21 സംപര്യുന്നതെക്കാട്ട നിന്നെത്തുടരു. തിന്ന
വരുമോ സ്രീക്കുള്ളൈയും ബഹുത്തണ്ടുള്ളൈയും
ആട്ടാടെ ഒക്കുള്ളും അഞ്ചുഡിനും പുതഃ
നാൾ അതുകൊണ്ട്.
- 22 ഉടനെ വേദ്ധു താൻ പുതഃക്കാരത്തെ
പരാഞ്ചയക്കുന്നതിനിടയിൽ ശിശ്രൂഷാൾ
പടക്കിൽ കയറി, തനിക്കു മുമ്പായി അങ്ങെ
രാക്കു പോകവാൻ അവരെ നിന്ന് പിടിച്ചു.
23 അവൻ പുതഃക്കാരത്തെ പരാഞ്ചയക്കുചു
പ്രാത്മിപ്പാൻ തനിക്കു മലയിൽ കയറി
പ്രോാധി; വൈക്കേന്നും അതുപ്പും ഒക്കു
24 നായി അധിനട മുത്തു. പടക്കാ കര
വിച്ച പലനാഴിക മുരത്തായി, കാറു മു
തിക്രൂലുകകൊണ്ടെ തിരക്കൂട്ടു വലഞ്ഞി
25 തന്ന. നാത്രിയിലെ നാലും ധാമത്തിൽ
അവൻ കടലിക്കും നടനു അവരുടെ
26 അടുക്കിൽ വന്നു. അവൻ കടലിക്കും
നടക്കുന്നു കണ്ണിച്ച ശിശ്രൂഷാർ ഭേദിച്ചു;
അതു കു ഭ്രം എന്ന പറഞ്ഞു പേടിച്ചു
27 നിലവിഴിച്ചു. ഉടനെ വേദ്ധു അവരോടു;
ബെയ്യുപ്പുട്ടവിന്; താൻ അതുകു; ഓപ
28 ടിക്കേണ്ണ എന്ന പറഞ്ഞു. അതിനു പ
താന്നാൾ: കത്താദേവ, നീ അതുകു എങ്കിൽ
ഞാൻ വെള്ള തിരികൊളു നിന്നുന്ന അടുക്കു
വരുംഞ്ഞിനു കല്പിക്കുണ്ണം എന്ന പറ
29 ഞാൾ. വരിക എന്ന അവൻ പറഞ്ഞു.
പതാനുസ പടക്കിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞി, വേദ്ധു
വിന്നുന്ന അടുക്കിൽ ചെല്ലുവാൻ വെള്ളു
30 തിരികും നടനു. എന്നും അവൻ
കാറു കണ്ടു പേടിച്ച മുഖിയുടുടങ്ങുക
യാൽ: കത്താദേവ, എന്നു രക്കിക്കുണ്ണം
31 മേ എന്ന നിലവിഴിച്ചു. വേദ്ധു ഉടനെ
- കൈ നീട്ടി അവനെ പിടിച്ചു; അപ്പുവി
സ്പാബിച്ചു, നീ എന്തിനു സംശയിച്ചു
എന്ന പറഞ്ഞു. അവൻ പടക്കിൽ കയറി 32
വഴ്പ്പും കാറു അമൻ. പടക്കിലും 33
വൻ: നീ ഒരുവപ്പുന്ന സത്യം എന്ന
പറഞ്ഞു അവനെ നമ്മുരിച്ചു.
- അവൻ അക്കരെയെന്തി, ശൈഖനാസ 34
രഹതം അശുദ്ധ ചെന്ന. അധിനടവാനി 35
ജനങ്ങൾ അവൻ അതുരുന്ന അനീഞ്ഞു
ചൂടുഡില്ല നാട്ടിൽ ഏല്ലാ അതുക്കുചു തിന
ക്കാരു ഒക്കുയും അവൻനും അടുക്കിൽ കൊ
ഞ്ഞവനു. അവൻനു വസ്തുതിനുന്ന തന്ന 36
ഒൻപതും ഒരും തന്ത്രവാൻ അനുവാദം ചോദി
ചു തൊട്ടവൻം ഒക്കുയും സ്നാനവുംവനു.
- ചതു. അരമ്പ്പായം.**
- അറിന്നുരുംവയന്ത്രംപേഡിനിനു പരിശേ
ഷാദം ശാസ്ത്രിയാദം വേദ്ധുവിന്നുന്ന അട
ക്കിൽ വന്ന: നിന്നുന്ന ശിശ്രൂഷാർ പും 2
ജനങ്ങുടെ സ്വയാദം ഘാഷിക്കുന്നതു എന്തു?
അവൻ ഭക്ഷിക്കുംപും കൈ കളുകന്നില്ല
പ്രോാധി എന്ന പറഞ്ഞു. അവൻ അവരുടു 3
ഉത്തരം പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ സ്വയാ
ധാരക്കാണ്ടു നിങ്ങൾ വൈവക്കപ്പന ധംഗവി
ക്കുന്നതു എന്തു? അപ്പുനുഞ്ഞു അമരയെ 4
യും ബഹുമാനിക്കു എന്നും അപ്പുനുഞ്ഞു
അമരയെയും ഭക്ഷിക്കുവാൻ മരിക്കു
ണ്ണ എന്നും ഒരുവം കല്പിച്ചുവേദ്ധു.
നിങ്ങളുടു കൗത്താൻ അപ്പുനുഞ്ഞു എങ്കിലും 5
അമരയെയും എങ്കിലും: നിന്നു എന്നും
ഉപകാരമായി വരുംഞ്ഞു വഴിപാടു എന്ന
പറഞ്ഞും അവൻ അപ്പുനു ബഹുമാ 6
നിങ്ങളും എന്ന പറയുന്നു; ഇങ്ങനെ
നിങ്ങളുടെ സ്വയാദാത്തരാണു നിങ്ങൾ ഒരു
വൈചന്നതെ ഭിന്നപരമാക്കിയിരിക്കുന്നു.
കപടക്കിക്കാരു, നിങ്ങളെക്കുറിച്ചിട്ടും 7
ശോശ്വ:

- 8 “ഉം ഒന്ന് അധികംകാണ്ട് എന്നു
ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവരെടു
പും എന്നു വിശ്വ അകന്നിരിക്കു
നു. മാറ്റുകളുന്നകളായ ഉപദേശ
പ്രവൃത്തി അവർ പർപ്പിക്കുന്നതുകാണ്ട്
എന്ന പുത്രമായി ഭക്ഷിക്കുന്നു”
എന്നിങ്ങനെ (പ്രവചിച്ചതു തത്തിരിക്കുന്നു).
10 പിന്നു അവൻ പുന്നക്കാരന്തെ അറിക്കെ
വിശ്വിച്ചു അവരെടു പറഞ്ഞതു: കേള്ക്ക മ
11 ഹിച്ചുകൊഡാവിന്. മരജ്ഞനു അതുല്യി
പരഞ്ഞനു വായിക്കുന്നതു ചെല്ലുന്നതു
അല്ല, ദായിക്കിന്നിനു പൂര്വപ്രക്രിയയുമുണ്ടു;
12 അതു മരജ്ഞനു അതുല്യമാക്കുന്നു. അ
ഴപ്പാർ ശിക്ഷിക്കാർ അടക്കു വന്നു: പാർ
ശിക്ഷാർ ഈ വാക്കു കേള്ക്കു ഇടനിപ്പായി എ
13 നു അറിയുന്നവു എന്നു ചോദിച്ചു. അതി
നു അവൻ: സപ്രസ്ഥമന്നായ എവർന്നു പി
താവു നട്ടിപ്പില്ലാതെ തെരുക്കുന്നുവോരു
14 എ പറിഞ്ഞുപോകും. അവരുടെ പിടിയിൽ;
അവൻ കുടക്കാഡായ വച്ചിക്കൂട്ടുകൾ അ
ഒരു; കുടക്കം കുടക്കുനെ വച്ചിനടന്തി
യാൾ തുടക്കം കുടിയിൽ വീഴും എന്നു
15 തുടക്കം ചുണ്ടു. പഠരുന്നു് അവരും
ടു: അതു ഉപരി കുടക്കുകൾ തെളിയിച്ചുതുറു
16 നും എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനു അവൻ
പറഞ്ഞതു: നിജക്കും തുനാവരു ദോധ
17 മില്ലാതെവരോ? വായിക്കുന്നതു കുടക്കു
നുതു മുള്ളം വയറാറിൽ ചെന്നിട്ട് മില്ല്
രഹിൽ പോകുന്ന എന്ന ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല
18 യോ? വായിക്കിനിനു പൂര്വപ്രക്രിയയു
പും തുടക്കിനിനിനു വരുന്നു; അതു മരജ്ഞ
നു അതുല്യമാക്കുന്നു. എങ്കിനെന്നുവെയ്യുന്നാർ
കുമ്മിനി, കല്പാതകം, പുതിമാരം, പര
സംഗം, മോഹം, കജ്ജല്ലാസ്ത്രം, ക്ഷേ
ണം എന്നിവ പ്രഥയതിനിനിനു ധൂ
20 ഫൈട്ടുവരുന്നു. മരജ്ഞനു അതുല്യമാക്കു
നുതു തുടക്കു; കഴകാതെ കുടക്കുണ്ടു കു
- ക്കിക്കുന്നതോ മരജ്ഞനു അതുല്യമാക്കു
നുപ്പു.
- യേഹു അവിടു വിശ്വ, ദോർ സീജാൻ 21
എന്ന പ്രദാനംബളിപ്പേക്കു വാങ്ങിപ്പുണ്ടായി.
ശ്രീ ദേശരാത്രിനു കുടകനു ശ്രീ വന്ന, 22
അവരുടുടർന്നു: കർത്താവു, ഭാവിപ്പുത്രാ,
എന്നാട്ടു കുടണ്ണു തോന്നുന്നുമോ; എവർന്ന
മകൾക്കു ത്രേശാപദവം കരിനഡായിരിക്കു
നു എന്ന നിലവിശ്വിച്ചുപറഞ്ഞു. അവൻ 23
അവരുടുകൂടു വക്കും ഉത്തരം പറഞ്ഞിപ്പു;
അവരുടു ശിക്ഷിക്കാൻ അടക്കം വന്നു:
അവരുടു നജുടു പിന്നാലെ നിലവിശ്വിച്ചു
കൊണ്ടു വരുന്നു; അവരുടു പറഞ്ഞുവരുന്നു
ണ്ണുമുണ്ടു എന്നു അവരുടു അപേക്ഷിച്ചു.
അതിനു അവൻ: മിന്നാദാന്തലുഹനി 24
ലെ കാണാതെപോയ അടക്കുടുടെ അടക്കു
ക്കാലക്കുല്ലാതെ എന്നു അവച്ചിട്ടില്ല എന്നു
തുടക്കം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവരു വന്നു: 25
കർത്താവു, എന്നു സഹായിക്കുന്നുമോ
എന്നു പറഞ്ഞു അവരു നമ്മുടിച്ചു.
അവരു: മകളുടെ അപ്പും വിച്ചുതു നു 26
ജീവിക്കുകയും ഇടക്കൊടുക്കുന്നതു നന്നല്ല എ
നു തുടക്കം പറഞ്ഞു. അതിനു അവൻ: 27
അപേതു, കർത്താവു, നാല്ലുടിക്കുളും തുടയ
വരുടെ മേഖലയിൽനിന്നു വീഴുന്ന രൂദക്കു
കൾ തിന്നുന്നണില്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
യേഹു അവപ്പുടു: ശ്രീജയ, നിശ്ചന്ത വി 28
സ്വാസം ചാലിയു; നിശ്ചന്ത തുട്ടുപോ
ലെ നിന്നും കുടിക്കുടു എന്നു തുടക്കം പ
രഞ്ഞു. അതു നാഴികെടുത്തു അവപ്പുടെ
മകൾക്കു സൗഖ്യം വന്നു.
- യേഹു അവിടെനിനു യാത്രയായി ഗ 29
ലിലക്കടവരികെ ചെന്ന മലയിൽ കയറി
അവിടെ തുടക്കം. വക്കരു പുതിമാരം 30
ശുടന്തു, കുടകു, ഉംകൾ, ശുനർ മുതലായ
പലവരും അവരുടു അടക്കം കുടണ്ണു
വന്നു അവരുടു കാണ്ടിൽ ചെച്ചു; അവൻ

- 31 அவரை எஸ்வுமகள்; உங்மற் ஸங்ஸா ரிக்னன்று குனர் எஸ்வுமக்கன்று டு நக்கேன்று குடுக்கி காளன்று பு கூக்கார் கூளிட்சு அத்துயுசுபுக்கு, யிரு வேலின்ற லெவ்வெத மெதபேபுக்களி.
- 32 ஏனால் வேறு தெந்ற ஶிஷுவார அந்தக்கை விழிசு: ஹா புக்கார் ஹ தீபுர் ஹா காலையி ஏதின்குருட் பா க்கா; அவ்க் கூக்கிப்பால் கூங் ஹபு ஜூக்காஞ் அவரைக்கித்த ஏற்கிம் மெ ஸுபிலு தோகாங்; அவரை பட்டினியை தி விடக்கிப்பால் மன்றுமிலு; அவ்க் க்கி யில்வைது தக்காபொசைம் ஏன் ப
- 33 என்று, ஶிஷுவார் அவைகளைக்: ஹ த வலிய புக்காரத்தின் தூதியிவத்து வாந் மதியை அப்பு ஹ காட்கில் ந
- 34 முசு ஏவிடெக்கின் ஏன் பாண்டு. நி ஸெதிட் பக்கில் ஏது அப்பு ஹாட் ஏன் வேறு சொல்சு; ஏது; கூவ செழுளிள்
- 35 உநட் ஏன் அவர் பாண்டு. அவர் புக்க சூரத்தைக் கிலாறு ஹரிப்பால் கூக்கிசு,
- 36 அது ஏது அப்பு மின் ஏத்து வாத்தி நாடுக்கி ஶிஷுவாக்காட் பக்கை ஸ்திரு
- 37 மாங் புக்காரத்தின் கொட்டது. ஏ ஜூவது தினா தூதுரையி; சேஷிசு கூக்கை அவர் ஏது வட்டினிகைத்துறுது.
- 38 தினவதை ஸ்ரீகாக்கும் பைத்தைத் தூ மு குடாதை காலையிற புக்காராக் அது
- 39 யித்தை. பிரெய் அவர் புக்கார வெத பாண்டுத்திட்சு பக்கில் குவரி மா சாப்பதறு ஏன்றி.

மீன். அவற்றுயாய்.

அமீன்தை பலிசேஷன் ஸ்ரீக்குதை அது கை வெக்: அதுகாலத்துநின் கூ அது யாது காளிசுத்தேரைமென் அவைக் 2 பறிக்கிசு சொல்சு. அவரேராக் அ

வாந் ஹதை பாண்டு: ஸஸ்ராஸமய யு அதுகால சுவாக்களைக் கஷு கெ சிவாக் ஏனால் ராவிவப அதுகால் 3 சூசி சுவாக்களைக் ஹா மத க்களை உ ளைக் ஏனால் நீஷல் பாஜுங். அது காலத்தின்ற டாவு டிசுவப்புால் நி கை அதியுங்; ஏனால் காலபக்களை பைத் தீசுவமிப்புால் குக்கியிப்புக்கு? 4 தீங்கு பு, வர்கிசார் புதுது தல்குா அத் யாது திரியுங்; ஒயான்யாட அங்கும் மஹத அந்தின் அங்கும் லக்கியிசு; பிரெய் அவர் அவர் விட்சுபாவி.

ஶிஷுவார் அக்கை போக்கெயார் 5 அப்பு ஏக்குப்பால் மான் கபாயி. ஏனால் 6 வேறு அத்தேராக்: கோக்கவிர்; பரிட காக்காதயும் ஸ்ரீக்குதையும் புக்கிசு லபு ஸுக்கிசுக்கையில் ஏன் பாண்டு. அப்பு கொள்கையில் அதியிரி 7 கூல் ஏன் அவர் தக்கில் தங்க கூ பர ண்டு. அது தொளினிட்சு தயு பாண்டு: 8 அல்லுவிசைப்பாயிக்கூல், அப்பு கொள்கை ஜூயாக் தமிழ்த தமிழ்த பாஜுங்கு ஏற்று? ஹப்புமா நின்கு திரியுரியுங்கிப்புக்கு? 9 அல்லுயிர பேக்க அவை அப்பு கொடு தின்கு ஏது கொடு ஏத்து ஏனால் காலு 10 யிரம் பேக்க ஏது அப்பு கொடுத்து ஏனால் காலு ஏது வட்சு ஏத்து ஏனால் கொடுத்து ஏ 11 குலவு ஸுக்கிசுக்கைக்கூல் ஏன் பர ண்டு அப்பு தமிழ்தக்கைக்குத்து ஏன் திரிசு நினாத்து ஏற்று? அதைகை அப்புதி 12 கோல் புக்கிசு லபால், பரிடைக்கையும் ஸ்ரீக்குதையும் உபகேளமக்கு ஸுக்கிசு கொர்க்கை அவர் பர ண்டு.

வேறு பலிசுப்பின்ற வைக்குத்துங்கு புதுது ஏது வைக்குத்துங்கு ஏன் அவர் பாண்டு ஏன் அவர்

- സ്വർജ്ജരാച്ച:** അന്നേക്കു മരംക്രൂപതനെ
ആർ എന്ന പറയുന്ന എന്ന ഫോട്ടിച്ച്.
- 14 ചിലർ യോഹന്നന്റെപകൾ എന്നു
മറുചിലർ ഏലിയാവെന്നും ഒവരെ ചി
ലൻ തിരുത്താവോ ത്രുപ്പാവക്കണ്ണിൽ കൈ
അക്കുന്ന എന്നു പറയുന്ന എന്ന അചർ പ
15 എന്തു. നിഃബന്ധാവുനെ ആർ എന്ന പറ
16 യുന്ന എന്നു അചർ ഫോട്ടിനും ശി
മോൾ പാത്രാസ്: നീ ജീവാളങ്ങൾ ഒപ്പെ
അനിഗ്നാ പുത്രനായ ത്രിസ്ഥ എന്ന ഉത്തരം
- 17 പാണ്ടി. ദേഹം അവക്കാച്ച: ബന്ധഭ്യാസ
ശിഖഭാസന, നീകാഗ്രാധാസ്; അധികംപദം
അപ്പു, സപ്ത്രാധാസനായ എന്നും പിതാവു
18 ത്രേ നിക്ഷാ തുരു ചെതിപ്പുട്ടതിയെന്തു. നീ
പാത്രാസ് ആക്കുന്ന; മുഴ പാരിദമല ഞാൻ
എന്നും സംഭവിപ്പു പാണിച്ചും; പാതാച്ച
ഗൊപ്പംപദം അതിനെ അയിക്കില്ലെ എ
- 19 നീ ഞാൻ നിക്കുന്നാച്ച പായുനു. സപ്ത്ര
രാജ്യാതിനും താങ്കാൻ ഞാൻ നിന്നു
തങ്കു; നീ ത്രിവിഖിൽ കൈക്കുന്നതു ഒക്കെ
യും സപ്ത്രാഖിൽ കൈക്കുപ്പുട്ടിരിക്കും; നീ
ത്രിവിഖിൽ അഫിക്കുന്നതെങ്കിലും സപ്ത്ര
അകിൽ അഫിഞ്ചിറിക്കും എന്ന ഉത്തരം പ
20 എന്തു. പിന്നെ താൻ ത്രിസ്ഥ ആക്കുന്ന
എന്ന ആരുചാട്ടു പറയാതിരിപ്പാം ശി
സ്വർജ്ജരാച്ച കല്പിച്ച.
- 21 അനുഭൂതികൾ ദേഹം ദൈനുശേഷം
മിൽ. ചെന്നിട്ട്, മുപ്പും, മഹാപുരാഖി
തന്മാർ, ശാന്തിമാർ എന്നിവിഹാൻ പദ്ധതം
സഹിച്ച കൊല്ലപ്പുട്ടകയും മുന്നാ നാർ
ഉയിരെന്തുമുള്ളിട്ടും വേണ്ടു എന്ന ശി
- 22 സ്വർജ്ജരാച്ച പ്രസ്താവിച്ചുട്ടുണ്ടി. പ
ത്രൗംസ് അവെന്നെന്നെറിച്ചു കൊഞ്ചേപാഡി:
കന്താച്ചവു, അതു അക്കുതു; നിന്നു അ
ക്കാനാ ഭവിക്കുതു എന്ന ശാസ്ത്രിച്ചുട്ട
23 അടി. അവക്കു തിരിഞ്ഞു പാത്രാസി
നോച്ച: സാജ്ഞാനു, എന്നു വിട്ട് പോ;
- നീ എനിക്കു ഇടത്താങ്കു; നീ ഒപ്പെ
അനിഗ്നാരല്ല മരംക്രൂപതനു കൈതു
നീരു എന്ന പറഞ്ഞു. പിന്നെ യേഹു 24
ശിംഗ്രാജരാച്ച പറഞ്ഞെന്തു: കൈതു
എന്നും പിന്നും വരവും ഇപ്പറിച്ചാൽ
തന്നെത്താൻ ത്രിപ്പിച്ചു, തന്നു തുശ്ശ് എന്നു
എന്ന അനബന്ധമിക്കുട്ടു. അതുബന്ധം 25
ലും തന്നു ജീവെന രക്ഷിപ്പാം ഇപ്പറി
ച്ചാൽ അതിനെ കൈയ്യും; എന്നു നിനി
അം ആരക്കിലും തന്നു ജീവെന കൈ
ഞാൻ അതിനെ കൈഞ്ഞുണ്ടും. ഒരു മാറ്റ 26
ക്കും സപ്ത്രാക്കവും നേരിട്ടും തന്നു ജീ
വെനെ നഞ്ഞപ്പുട്ടതിയാൽ അവും എത്തു
പ്രചയാജുനു? അല്ല, തന്നു ജീവെന
പിണ്ടുകൊടുവാൻ മരംക്രൂപം എത്തു ഒറ്റ
വില കൊടുക്കാം? മരംക്രൂപതും തന്നു 27
പിതാവിനും മഹത്പത്രിക തന്നു മുത
ജാക്കായി വരും; അപ്പുാർ അവൻ കാ
രോദ്ധരണം അവുംവെന്നു പ്രസ്തിക്കു
തക്കുള്ളും പകരം നില്ലും. മരംക്രൂപ 28
തും തന്നു രാജ്യാതിൽ വരുന്നതു കാണാ
വോളും മരണം ആസുപത്രിക്കാതവർ ചി
ലൻ മുഴ നില്ലുന്നവരിൽ ഉണ്ട് എന്ന ഞാൻ
സത്രംയിട്ട് നിഃബന്ധാച്ച പറയുന്നു.
- ച. അപ്പുായം.**
- അതു ദിവസം കഴിഞ്ഞുശാഖം ദേഹം പ
ത്രാബിനെന്നും ധാരകാബിനെന്നും അവ
നും സംശയജനനായ അഘാമനാനുഞ്ഞു
ആട്ടി തനിച്ചു കൈ ഉയർന്ന മലയിലേക്കു
കൊഞ്ചേപാഡി, അവക്കു മുംബ സൗം
സ്രൂപാന്തരപ്പുട്ടു, അവനും മുംബ സൗം
നെന്നപ്പാലെ ശോചിച്ചു അവനും വല്ലും
ചെതിച്ചുംപോലെ ചെങ്കുയായി തീന്.
മൊഞ്ചേയും ഏലിയാചും അവക്കാച്ച സംഭാ 3
ക്കിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവൻ കണ്ണ. അപ്പുാർ 4
പാത്രാസ് ദേഹം പിന്നെ പാത്രാസി: കത്താച്ചവു,

- നാം ഇവിടെ ഇർക്കുന്നതു നന്ന; നിന്ന
കു സംശയമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ ദുസ്സ
കടിക്കുന്ന ഇണങ്ങാം; കന്ന നിന്മക്കും കന്ന
ദോശക്കും കന്ന ഏലിയാവിനും എന്ന
5 പറഞ്ഞു. അവൻ പരാമ്പരയാർ തങ്ങനു
പ്രകാശത്തോടു മേഖല അവരുടെ മേഖല
നിമിലിച്ച; മേഖലവിനിന്നിനും: ഇവൻ
എൻ്റോ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവകും ഞാൻ
പ്രസാർക്കുന്നു; ഇവനു ചെവികൊടു
- 6 പുറിൻ എന്ന കു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. ശി
സ്ത്രിയാർ ഞാതു കേട്ടിട്ടു ഏറെവും ഭയപ്പെട്ടു
- 7 കവിഞ്ഞവിനും. യൈസ്രൂ അടക്കത്തുചെന്ന
അാവരെ തൊട്ട്: എഴുകന്നല്ലിന്, വൈപ്പു
- 8 ദേശം എന്ന പറഞ്ഞു. അവൻ തല
പൊക്കിയാറു യൈസ്രൂവിനു മാത്രമല്ലാതെ
ആരുരുളും കണ്ണിലും.
- 9 അവൻ മലയിൽനിന്നു ഇരുക്കുന്നാർ
യൈസ്രൂ അവരുടു: മനസ്സുപുത്രൻ മരിച്ച
വരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉഡിത്തെമ്പുന്ന
ക്ഷുദ്ധവരെ ഇംഗ്ലാന്റും പറയാതു
- 10 എന്ന കല്പിച്ച. ശിസ്ത്രിയാർ അവരുടു: എന്നാൽ ഏലിയാവു മുഖം വരുണ്ടെന്നു എ
നു ശാസ്ത്രിയാർ പറയുന്നതു എന്നു എന്ന
- 11 ചൊഡിച്ച. അതിനു അവൻ: ഏലിയാവു
വനു സകലവും അമാന്യാനത്തുകും സ
- 12 ത്രു. എന്നാൽ ഏലിയാവു വനക്കുണ്ടു
എന്ന ഞാൻ നിഃജത്വാട്ട് പറയുന്ന; എങ്കി
ലും അവൻ അവനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളാതെ
തന്മാക്ക തോനിയതു എല്ലാം അവനോ
ട ചെയ്യു. അപുണ്ണം മനസ്സുപുത്രനും അ
വരാൽ കഷ്ടപ്പെട്ടുപാഠി എന്ന ഉത്തരം
- 13 പറഞ്ഞു. അവൻ യോഹന്നാന്റുപോക
നെന്നും തന്മാജാട്ട് പറഞ്ഞു എന്ന
ശിസ്ത്രിയാർ അഫിച്ച.
- 14 അവൻ പുത്രക്കാരത്തിന്റെ അടക്കത്തു
വന്നാറു കു മനസ്സുപുത്രനും വനു അവന്റെ
- 15 മുന്നാക മുട്ടക്കത്തി: കത്താട്ടവു, എന്നും
- ഒക്കെന്നാട്ട കുതണ്ണായുണ്ടുകൊണ്ടു; അവൻ
മനസ്സുഹാരം പിടിച്ച പലപ്പോഴും തീയി
ചും പലപ്പോഴും വെള്ളത്തിലും വീണു വ
ഡാത്ത കഷ്ടത്തിലുംപ്പോറുണ്ടു. ഞാൻ അ 16
വനു നിന്നും ശിസ്ത്രിയാട്ടു അടക്കത്തു
കൊണ്ടുവന്നു; എന്നാൽ സെംബ്രൂം വരു
തുവാൻ അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന പറ
ഞ്ഞു. അതിനു യൈസ്രൂ: അവിശ്വാസവും 17
കൊടുവുമുള്ള തലമുറക്കു, എത്ര തന്മാജിം
ഞാൻ നിഃജത്വാട്ടുടെ ഇരിക്കും? എത്ര
ഞാമാജിംനിഃജത്വാട്ടു സഹിക്കും? അവനു എ
ന്നും അടക്കത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ എന്ന ഉ
ത്തരം പറഞ്ഞു. യൈസ്രൂ ത്രൗണത ശാസ്ത്രിച്ച, 18
ഞാതു അവനു വിട്ടുപോയി, ബാധനു അതു
നാഴികുമുകു സെംബ്രൂംവനു. പിന്നെ 19
ശിസ്ത്രിയാൻ സപകാരുമായി യൈസ്രൂവിന്റെ
അടക്കത്തു വനു: തന്മാക്ക അതിനെ
പുറത്താക്കിക്കൂട്ടാണതു എന്നു എന്ന ഫോ
ചിച്ച. അവൻ അവരുടു: നിഃജത്വാട്ടു 20
അല്പവിശ്വാസം നിന്നിത്തമാത്രു; നി 21
പാർക്കു കട്ടകമൺഡിയാളും വിശ്വാസമു
ണ്ണേങ്കിൽ മുാ മലായാട്ട്: ഇവിടെനിനു
അക്കണാട്ടു നിഃജുക എന്ന പാഞ്ചാക്കും അതു
നിഃജം; നിഃജാക്ക കനും അസാഖ്യമാ
കയുണ്ടിപ്പു. [അക്കിലും പ്രാത്മനയാളും ഉപ
വാസത്താല്പുമല്ലാതെ മുാ ജാതി നിഃജി
പ്രോക്കനിഡി] എന്ന ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിഃജത്വാട്ട പറയുന്ന എന്ന പറഞ്ഞു.
- അവൻ ശരിലാറിൽ സംശയിക്കുന്നവാർ 22
യൈസ്രൂ അവരുടു: മനസ്സുപുത്രൻ മര
സ്തുതിടു കഴും ഏലിക്കുപ്പെട്ടവാരായി
രിക്കുന്നു. അവൻ അവനു കൈലൂക്കയും 23
മുന്നാം നാൽ അവൻ ഉഡിത്തെമ്പുന്നുള്ള
യും ചെയ്യും എന്ന പറഞ്ഞു; അപേക്ഷാ
എറാവും ഓഃവിച്ച.
- അവൻ കഹാന്നുമുളിൽ യൈസ്രൂവാറു 24
പ്രിഥമപ്പുണ്ണം വാഴുന്നവാർ പാത്രാന്തി

நீர் அடுக்கை வங்க: நினைத்துடை முறையிலேப்புளை கொடுக்கானிலிபுதலை ஏன்
மோசித்தினா: உழு ஏன் அவர் பர
25 எடு. அவர் விட்டிக் கொட்டப்பாக யெறு
அவதோகாடு: ஸ்ரீமாண, நினைக் கூறு
தோகாம? திரியிலை ராஜாக்களாக சுக
மொ கரமை அடுக்கை வாண்ண? புது
நூல்காடு அன்றாடா ஏன் மூனிக்கு
மோசித்தினா: அன்றாட ஏன் அவர்
26 பரவே. யெறு அவதோகாடு: ஏனால் பு
ஞானாக் சீதிபுஜை வரபோ. ஏக்ஷம் நூல்
அவக்கி ஹட்டுவாய்க்கைத்தினக்களினா
நீ கடவிலைக் கொன சூளை ஹட்டு
அதுபோக்கிடும் லிரிகை ஏடுக்கி; அதி
நீர் வாய்த்துக்கொயாக கர பதுப்பம்
புளை காலை; அது ஏடுக்கு ஏனிக்கை
நினைக்க வேஷி கொடுக்க ஏன் பரவே.

முப். அரவுநாயா.

அது நாமிக்கியில் ஶிக்குவை வேறுவி
நீர் அடுக்கை வங்க: ஸப்ர்ராஸ்திக்
ஏரவூம் வலியவா் அது ஏன் சொலி
2 ஆ. அவர் கர சிதூவிகை அடுக்கை
யிலிது அவதைட நடவிக் கிருதி:
3 நினைக் கிரினை சிதூக்கைத்தேபூலை
அதூக்கானிலு ஏக்கில் ஸப்ர்ராஸ்திக்
கடக்கையிலு ஏன் ஈாந் ஸத்ருமாயிக்கு நீ
4 கைத்தோடு பரவுகை ஏன் பரவே. அது
கயாக ஹா சிதூவிகைத்தேபூலை கையை
அதைச் சூழ்த்து நூலை ஸப்ர்ராஸ்திக்
5 ஏரவூம் வலியவா் அதுகை. ஹாசி
கையைத் தூ சிதூவிகை ஏனீர் நூலை
அதிக்கைக்கைத்தேபூலை ஏனை கை
6 கைத்தேபை. ஏனிக் கிரைவிகை
ஹா செரியவரிக் கைதைன் அதைகி
மும் ஹட்டு வக்கையைலூ அவர்நீர் க
முத்திக் கலியைக் கிரிக்கை கைடி அ

வகை ஸதுபத்திகைநீர் அதுமதிகில் நீ
கூத்துக்கைத்தேபை அவகை நை. ஹட்டு 7
வெறுவாயி வோக்கத்தினா ஸதுபூ கக்கு;
ஹட்டு வகைத்தை அதுயெறு தேன்; ஏக்கி
மும் ஹட்டு வகைத்தை மலக்குநை அதுபூ
கக்கு. நினீர் கக்கு காலை நீ 8
நை ஹட்டு ஏறுவாக அதுவை அதிகை வெட்டி
ஏரினாழுகக்கூகுக்; ரஷ் குறும் ரஷ் காலூ
உதுவாயி நிதூயிரியில் பிழைகை
கைக்கை அல்லாவீகையிலைக்கு முடிநை
வித்து சீவிகில் கடக்கைத்தை நினை
நை. நினீர் கூத்து நினைக் குத்து 9
அதுவாக அதிகை ஸுநெட்டுத்தை ஏரினை
கூகு; ரஷ் கக்குஞ்சுவாயி அஸரிகை
கத்திக் கிழைகைக்கை கலக்கைத்தை
நையி சீவிகில் கடக்கைத்தை நினை
நை. ஹா செரியவரிக் கைதைனை 10
தூதிகிரிகைத்தைப்பாக் ஸுக்கித்தைகளை
விள். ஸப்ர்ரதிக் கொவை ஹட்டு 11
நை ஸப்ர்ரதையை ஏவர்நீர் பிதையி
நீர் ஹும் ஏடுப்பாழும் காலைன் ஏன்
ஈாந் நினைத்தை பரவுகை. நினைக் 12
க்கு ஏறு தோகாம? கர மலக்குநை
ஒடு அதுக்கூத்து ஏனிகிக்கை; அவதைக்
கை தெரிதி முகைதேயாக தொழு
ரெவாயதிகையை வித்து தெரித்தை
கிரை மலக்கூகு சொன திருய்க்கையை
வைய? அதிகை கைக்கைத்தையை தெ 13
ரித்தைப்பாக்கை தொழுவிரெவாயதிலும் அ
யிகா அதிகைக்கைத்தைப்பாக்கையை
ஏன் ஈாந் ஸதுமாயிக்கு நினைத்தை ப
ரவுகை. அவைகை தேன் ஹா செரிய 14
வரிக் கைதைன் காலித்தைப்பாக்கைத்தை ஸப்
ஞ்சையைக் கிரைத்தை நினைத்தை பிதையிகை ஹக்கு
மஜு.

நினீர் ஸபைசுரங்க நினைக் கி 15
மத்தையி நீ சொன நீயு அவகை ம

- ത്രം ഉള്ള പ്രസ്താവാർ കരം അവനു ദേശാധികാരിയാണെങ്കിൽ; അവൻ നിന്റെ വാക്കുകൾ കേ
 16 ട്രാൻ നീ സജ്ജഹാഖരനെ നേടി. ഫേറു
 ക്കാഞ്ചാരോളം റണ്ട് മുന്ന് സംക്ഷിക്കുന്നു
 ഡായാർ സകലക്കായ്ക്കും ഉറപ്പുകേണ്ടതി
 നു കുറഞ്ഞു റണ്ട് പേരു കുട്ടിക്കാണ്ടു ചെ
 17 ശുക. അവരുടെ കുട്ടിക്കാഞ്ചാരും സംഭവയാണ്
 അറിക്കിൽ; സംഭവയും കുട്ടിക്കാഞ്ചാരും
 അവൻ നിന്നും പുറഞ്ഞിരിക്കാറുണ്ടെന്നു ചുക
 18 കാരം എന്നപോലെ ഇരിക്കുന്നു. നീ
 ഒപ്പ് ഭ്രമിക്കിൽ കൈക്കുപ്പുറിക്കിംബ്; നിംഫാ ഭ്രമി
 യിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വപ്നത്തിലും അ
 ശിന്തിരിക്കിംബും എന്ന ദാനം സ്വരൂപമായിട്ടു
 19 നിംഫളിലും പറയുന്നു. ഭ്രമിക്കിവെച്ചു
 നിംഫളിൽ റണ്ടുപോൾ യാചിക്കുന്ന ഏതു
 കാംതിലും എക്കുമ്പുരപ്പുട്ടാൽ അതു
 സ്വപ്നസ്ഥാനായ എന്നു പിന്തുവിക്കുന്നി
 20 നു അവക്ക് ലഭിക്കം; രഭണാ മുന്നൊ
 പോൾ എന്നു നാമത്തിൽ കുടിപ്പുകളും
 തെരാക്കെയും ദാനം അവക്കുടെ നട്ടവിൽ
 ഉണ്ട് എന്നു ദാനം നിംഫളിലും പറയുന്നു.
 21 അപ്പും പാത്രാശ് അവന്നും അ
 ട്രക്കിൽ വന്നു: കത്താവു, സജ്ജഹാഖരം
 എത്രവും എന്നും പിശേഷ്യാർ ദാനം
 ക്കുമിട്ടുക്കുന്നു? ഏഴുവട്ടം ദിവിദായ എന്നു
 22 ഫോറിച്ചു. ദേഹം അവനോട്: ഏഴുവ
 ട്രലിപ്പ്, ഏഴു ഏഴുപത്തുവട്ടം എന്ന ദാനം
 23 നിംഗനാട് പറയുന്ന എന്ന പറഞ്ഞു, സ്വ
 പുരാജ്ഞം തന്നും ഭാസമായുമായി കണക്കു
 തിപ്പാനും ലാവിക്കുന്നു ഒരു രാജാവിംഗനാട്
 24 സംശയം. അവൻ കണക്കു നേരുക്കിട്ടുട
 ഞിയുള്ളാർ പതിനായിരം താലുന്ത് കു
 വെച്ചു ഒരുത്തനെന്നു അവന്നും അടുക്കൽ
 25 കൊണ്ടുവന്നു. അവനു വീഴുവാൻ വക
 യില്ലായ്ക്കാൻ അവന്നും അജമാനനും അ
 വന്നെന്നും കാംതായും മക്കെഴുയും അവ
- സാള്ളതു ക്കെങ്കും വിറു കുടം തിപ്പാനു
 കല്പിച്ചു. ശരതുക്കാണ്ടു ആ ഭാസമും വീ 26
 സു അവനു നമ്മുൻിച്ചു: അജമാനനേ,
 എന്നും ക്കുമി തോന്നുന്നുമെ; സാന്നി
 സകലവും തന്ന തിക്കം എന്ന പറഞ്ഞു.
 അപ്പും ആ ഭാസമന്നു അജമാനനും 27
 സ്വല്പിഞ്ഞു അവനു വിട്ടുവച്ചു കുട്ടും ഇ
 കുളിച്ചുകൊടുത്തു. ആ ഭാസമും പോക 28
 ദോശാര തന്നിക്കു മുറു വെള്ളിക്കാരും കു
 വെച്ചു ഒരു കുട്ടിക്കാഞ്ചു കണ്ണ തൊശണേ
 കു പിടിച്ചു ക്കുണ്ടി: നിന്റും കുടം തിക്കം
 കു എന്ന പറഞ്ഞു. അവന്നും കുട്ടാസമും: 29
 എന്നും ക്കുമി തോന്നുന്നുമെ; സാന്നി ത
 നീതിക്കം എന്ന അവനോടു അജപക്ഷി
 ചു. എന്നാൽ അവൻ മനസ്സിലുണ്ടെ തു 30
 നു ചെന്ന കുടം വീട്ടിലൊരും അവനു
 തടവിൽ ആരക്കിച്ചു. ഇം സംഭവിച്ചതു 31
 അവന്നും കുട്ടാസമാം കണ്ണിട്ടു യജര
 ചുവിച്ചു, ചെന്ന സംഭവിച്ചതു ക്കെങ്കും
 അജമാനനു വേദാധിപ്പിച്ചു. അജമാനനു 32
 അവനു വിളിച്ചു: കുട്ടാസമുണ്ടെനു, നീ എ
 നോട്ടു അജപക്ഷിക്കുന്നും ദാനം ആ കുടം
 ക്കെങ്കും ഇക്കെട്ടുതന്നുവെല്ലോ. എന്നിക്കു 33
 നിംഗനാട് ക്കുണ്ണ തോന്നിയതു പോലെ
 നിന്നും കുട്ടാസമുണ്ടും ക്കുണ്ണ തോന്നു
 എത്തപ്പേജും എന്ന പറഞ്ഞു. അജമാന 34
 അജമാനനു കോപിച്ചു, അവൻ കുടം ക്കെങ്കു
 യും തിക്കംവോരും അവനു മനസ്സിലുണ്ടു
 വരുതു ക്കുളിക്കു ഏലുപ്പിച്ചു. നിംഫാൾ കു 35
 രോക്കത്തും സഭഹാഖരനും പ്രഥമപു
 ഷ്ടു ക്കുമിക്കുന്നും സ്വപ്നസ്ഥാനായ ഏ
 നും പിന്തുവു അജമാനനു തീനു നിംഗ
 ഛോട്ടം ചെയ്യും.
- മന്ന. അപ്പും.
- മന്ന ഉ വച്ചനും പറഞ്ഞു തിന്നിട്ടു
 വേച്ചു ഗലിലു വിട്ടു, വേംഗനക്കുരെ ഒരു ?

- അതു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അടിഭരം ചെന്നു; വളരെ പുരാതനരു അടുന്ന പിന്നെച്ച നൂ, അവൻ അവിടെവെച്ച അവരെ സൗഖ്യമാക്കി.
- 3 പര്മിശോർ അവരെന്ന് അടക്കൽ ചെന്നു: ഒരു കാരണം ചെല്ലും ഭാഗ്യം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതു വിഹിതമെല്ലാ എന്നു അ
- 4 വന്നു പരീക്ഷിച്ചു കൊടുത്തിരു. അതിനു അവൻ: സുക്കിച്ചവൻ ആര്ദ്ധിയിൽ അവ നും അതുണ്ട് പെട്ടുംബാധി സുക്കിച്ചു എന്നും
- 5 ശാരൂനിഡിക്കം മരക്കുന്ന് അപ്പേരന്തും അഭ്യരായഞ്ചും ദിട്ട കാഞ്ഞും ചുട്ടുവാട്ടു പറിച്ചെല്ലാം; ഇരുവരും ഒരു പേരും അവൻ അവരും അഭ്യരായഞ്ചും ദിച്ചുവാട്ടു എന്നു അവക്കിച്ചെല്ലാം എന്നും നിങ്ങൾ യാഥി
- 6 ത്രിക്കിളിച്ചുവായും അതു എക്കാണ്ടു അവൻ മെല്ലാൻ രണ്ടുപു, ഒരു പേരുമെല്ലാതു; ആരുക്കും ചേരു യും ത്രിക്കിളിച്ചുവായും മരക്കുന്ന് ചേരു
- 7 പിരിക്കുമ്പു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അ പഠ അവരുന്നു: എന്നാൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുപോതും കൊടുന്നിട്ട് അവരെ ഉപേക്ഷിപ്പുന്ന് അമേരശ കല്പിച്ചതു എന്നു അവൻ ചുംചി.
- 8 അവൻ അവരുന്നു: നിപ്പുത്തുന്ന ഏതുയുക്കു ദിനും നിമിത്തമെല്ലാതു ദാഡ്യുംരു ഉപേക്ഷിപ്പുന്ന് മേംഡു മേംഡു. ആരു. ചി.ചു. ആര്ദ്ധിയിൽ
- 9 അംബൈനെയല്ലായിരുന്നു. ദാഡ്യാനു നിങ്ങ ഭോട്ടു പാഞ്ചുന്നു: പരസ്യംഗാം നിലിത്തു ലൂഡുത ദാഡ്യുംരു ഉപേക്ഷിച്ചു മരുവാരു ദൈത്യകു ദൈവം കൂടിക്കുന്നുപു പരിവര്ത്തു ചെയ്യുന്നു; ഉപേക്ഷിക്കുമ്പുട്ടുവരു, വിധാ മാ കഴിക്കുന്നവരു വ്യക്തിചുരും ചെയ്യുന്നു.
- 10 ശിക്കുംബാർ അവരുന്നു: ഗ്രീരെ സംഖ്യ സി.ചു മരക്കുന്നു അവന്മാ ഇജേന എക്കിൽ വിധാമാ കഴിക്കുന്നതു നന്നും
- 11 എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരുന്നു: വ റു ലക്ഷ്മിചു അല്ലുവാതു എല്ലാവരും ഇ
- 12 പെന്നു ഗ്രിക്കുനിലു. അഭ്യരായുടെ ഗം തനിക്കിനിന്നു അണ്ണാഭാരായി ആനിച്ചുവൻ
- ഇണ്ട്; മരക്കുന്ന അണ്ണാഭാരാക്കിയ അണ്ണാ ഭാരം ഉണ്ട്; സപ്ത്രംബും നിലിത്തു തങ്ങ ഏതുവേണ്ടു അണ്ണാഭാരാക്കിയ അണ്ണാഭാരം ആം ഉണ്ട്; ഗ്രിപ്പാർ കഴിചുന്നവൻ മരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു.
- അവൻ കൈവെച്ച പ്രാത്മിക്കേണ്ടി 13 നു മിലം ശിക്രൂക്കേണ്ടു അവരെന്ന് അടക്കൽ കൊഞ്ചുന്നു; ശിക്രൂംബാർ അവരെ വിലക്കി. ദേശ്വരി: ശിക്രൂക്കേണ്ടുണ്ടെന്ന് 14 അടക്കൽ വരുവാൻ വിച്ചവിന്; അവരെ തുക്കുത്തു; സപ്ത്രംബും ഇജേന്നും വരുട്ടെടുപ്പും എന്നു പറഞ്ഞു. അംബൈന 15 അവൻ അവരുടെമേൽ കൈവെച്ച; പി എന്ന അവിടെനിന്നു യാത്രയായി.
- അനന്തരം അങ്ങനെന്ന വന്നു അവരുന്നു: 16 ഇരുൾ, നിത്യിചീവരെ പ്രാപിപ്പാർ ദാഡ്യാം എന്നു ചേരിച്ച നിന്നു അവൻ: എന്നും നിന്നു അഭ്യരായും ചേരിച്ചുകൊണ്ടു എന്നു? നല്ലവും ഒരു തന തന്ത്രം ഉണ്ട്. ചീവിനിൽ കുദ്ദുപ്പാർ ഇച്ചിക്കും എക്കിൽ കല്പനക്കേണ്ട പ്രഥാ നിനിക്കു എന്നു അവരുന്നു പറഞ്ഞു. ഏവ 18 എന്നു അവൻ ചേരിച്ചുകൊണ്ടു എന്നു? കല ചെത്തുതു, പുതിചുരു ചെത്തുതു, മെ കൂടിക്കുതു, കൂളില്ലുക്കും പരിവര്ത്തു; അംപ്പുണ്ണും അഭ്യരായും ബഹുമാനിക്കു; 19 മുട്ടകാരനു നിന്നുന്നപ്പും തുനു അണ്ടു മെക്കു എന്നിവ തുനു എന്നു പറഞ്ഞു. എണ്ണവക്കാരും അവരുന്നു: ഇവ കൈക്കു 20 ആം ദാഡ്യാം പ്രഥാനിച്ചുപോകുന്നു; ഇനി കരവുംതു എന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ദേശ്വരി: 21 അംവരുന്നു: സംഖ്യാപുണ്ണന്നു ആരു ചുവാൻ ഇച്ചിക്കും എക്കിൽ നീ ചെന്നു നീ നിക്കുതു വിറു ദിനിക്കു കൊടുക്കു; എന്നാൽ സപ്ത്രംബും എക്കിൽ നീക്കുപു ഇംഗ്കാം; പിംഗാ വന്നു എന്നു അവരു മിഞ്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. ദേശവക്കാരും 22

- വളരെ സന്ദർഭങ്ങൾ വന്നകയാൽ ഈ യ
ചന്ന ഒക്കീടു മുൻപിലും പോലെയുണ്ട്.
- 23 ഡേഹം തന്റെ ശിക്ഷ്യം എന്നും ധനം
വാൻ സ്വന്തും അഭിരൂപിക്കുന്നതു മു
ഖം ചുറ്റുന്ന ദാനം ദാനം സ്വന്തുമായിട്ട്
- 24 നിഃബന്ധം പറയുന്നു. ധനവാൻ ഒരു
വരാളുന്നതിൽ കടക്കുന്നതിനെന്നാൽ ഒരു
ടക്കം സുചിത്രമുണ്ട് കടക്കുന്നതു മുഴു
പ്പം എന്നും ദാനം നിഃബന്ധം പറയുന്നു
- 25 എന്ന പറഞ്ഞു. അതു ഒക്കു ശിക്ഷ്യം എന്നും വിനൃതിയും; എന്നാൽ രക്ഷിക്കു
ം പുന്നവാൻ ആക്കം കൂടിയും എന്ന പറഞ്ഞു.
- 26 ഡേഹം അവരെ ദൗഖ്യം; അതു മരജ്ഞം
അംഗാല്പം എങ്കിലും ഒരുവർത്തിനു സക
- 27 ലഭ്യം സാല്പ്പം എന്ന പറഞ്ഞു. പഠന്തു
സ്വീകരിക്കുന്നതു; ദാനങ്ങൾ സുകലഭ്യം വിട്ട്
നിന്നും അംഗാല്പം എങ്കിലും ഒരുവർത്തിനു
- 28 എന്നു കീട്ടം എന്ന ചോദിച്ചു. ഡേഹം
അവരെല്ലാട്ടു പറഞ്ഞതു; എന്നെന്ന അംഗാല്പി
ചീരിക്കുന്ന നിഃബന്ധം പുന്നായുന്നതിൽ
മരജ്ഞപ്പത്രം തന്റെ മഹത്പത്തിനെന്നു
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേയും നിഃ
ബന്ധം പാത്രങ്ങൾ നിലമാറ്റുന്നതിൽ ഇരുന്നു
യിരുന്നുവെങ്കിലും സ്വന്തുമായിട്ട് നി
- 29 ഒരുപ്പും പറയുന്നു. എന്നാൽ നാമനിബി
ദം പീടകളെല്ലായാം സദ്ധാരണം ദാനങ്ങൾ
സദ്ധാരണരിക്കുന്നെല്ലായാം അപ്പുന്നെല്ലായാം
ഒരുപ്പും ദാനങ്ങൾ നിലമാറ്റുന്നെല്ലായാം വിട്ട്
കൂടുണ്ടാവും എല്ലാം ഒരു മട്ടു ലക്ഷം;
അവൻ നിരുദ്ധിവെന്നും അവകാശമില്ല
- 30 കും. എങ്കിലും മുമ്പാണ് പാലൻ പിന്ന
ഡാനം പിന്നെന്നാണ് മുമ്പാണ് ചെയ്യാം.
ഒരു കും പിന്നെന്നാണ് മുമ്പാണ് ചെയ്യാം.

ര. 0. അദ്ദുംബം.

സ്വന്തും തന്റെ മുന്നിരിക്കുന്നതു
തന്നിൽ വെലക്കാരെ വിളിച്ചാക്കുന്നതു

- പുലത്തുക്കു പുരുഷുട്ട വിട്ടുവയ്ക്കാട്ട
സംശയം. വെലക്കാരെല്ലാട്ടു അവൻ ചിപ്പസ് 2
അതുകു കാരണം വെള്ളിക്കും പറഞ്ഞാണു
തിട്ട്, അവരെ മുന്നിരിക്കുന്നതു അഥവാ 3
യാളും. മുന്നിരിക്കുന്നതും പുരുഷുട്ട്,
മരി ചിലൾ ചന്തയിൽ മിനക്കുട്ടി നില്ലു
നുതു കണ്ണം; നിഃബന്ധം മുന്നിരിക്കുന്നതു 4
തന്നിൽ പോകവിൻ; സ്വന്തമായതു തരം
എന്നും അവരെല്ലാട്ടു പറഞ്ഞു; അവൻ പോയി.
അവൻ അതുവാം മണിപ്പുന്നതും കുപ്പതാം 5
മണിപ്പുന്നതും ചെന്ന അംഗങ്ങനു തങ്ങു
ചെയ്യും. പതിനൊന്നാം മണിപ്പുന്നതും 6
ചെന്ന, മരി ചിലൾ നില്ലുന്നതു കണ്ണിട്ട്;
നിഃബന്ധം മരിപ്പു പകൽ മുഴുവൻ മിന
ക്കുട്ടി നില്ലുന്നതു എന്നും എന്ന ചോദിച്ചു.
ഒരുവരും അതുകു കുലിക്കും വിളിക്കുംവുംകൊം 7
ഒരു എന്ന അവൻ പറഞ്ഞപ്പും; നീ
പാദം മുന്നിരിക്കുന്നതു അഭക്ഷണക്കും ചെല്ലു
വിൻ എന്ന അവരെല്ലാട്ടു പറഞ്ഞു. സംസ്കാരം
ഉണ്ടുപും; മുന്നിരിക്കുന്നതു അഭക്ഷണക്കും
അവൻ അവരെല്ലാട്ടു പറഞ്ഞു. പഠന്തു 8
അംഗങ്ങൾക്കും മണിപ്പുന്നതും അഭക്ഷണക്കും
അവൻ അവരെല്ലാട്ടു പറഞ്ഞു. പഠന്തു 9
അംഗങ്ങൾക്കും മണിപ്പുന്നതും അഭക്ഷണക്കും
അവൻ അവരെല്ലാട്ടു പറഞ്ഞു. പഠന്തു 10
അംഗങ്ങൾക്കും മണിപ്പുന്നതും അഭക്ഷണക്കും
അവൻ അവരെല്ലാട്ടു പറഞ്ഞു. പഠന്തു 11
അംഗങ്ങൾക്കും മണിപ്പുന്നതും അഭക്ഷണക്കും
അവൻ അവരെല്ലാട്ടു പറഞ്ഞു. പഠന്തു 12
അംഗങ്ങൾക്കും മണിപ്പുന്നതും അഭക്ഷണക്കും
അവൻ അവരെല്ലാട്ടു പറഞ്ഞു. പഠന്തു 13
അംഗങ്ങൾക്കും മണിപ്പുന്നതും അഭക്ഷണക്കും
അവൻ അവരെല്ലാട്ടു പറഞ്ഞു. അവൻ മുന്നിരിതി,
ഈന്നും നിന്നും അന്ത്യായം ചെയ്യാറില്ല;
നീ എഴുന്നാട്ടു കു പണം പറഞ്ഞാണു

- 14 പുഞ്ചയാ? നിങ്ങൾ യാഞ്ചാ പൊരുത്തുന്നു; നിന്മക്കു തന്നതുപോലെ ഇംഗ് വിനുന്നു
- 15 കൊട്ടപ്പും എനിക്കു അനുസൃതം. എനിക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കാണ് മഹാസൂഡുപോലെ ചെയ്യുന്ന് എനിക്കു സ്രൂഢിച്ചുവെയാ? ദാനാർ നഘ്യവൻ ആരുകുക്കാണ് നിംബാ കുറ്റാ കുട്ടിക്കുണ്ടു
- 16 വോ? ഇങ്ങനെ വിനുന്നു മുമ്പുണ്ടുവും മുമ്പുണ്ട് പിന്നുണ്ടുവും ആരുകും.
- 17 ഒരു ദൈനുദിനപരിപ്രേക്ഷ യാത്രവു ആശുപദാ പരാഗണം ചിക്കുഡാരുളും ദേവ റിച്ച് മുട്ടിക്കാണ് ധമിയിൽക്കുവെച്ചു അവ
- 18 ദോച്ച പറഞ്ഞു: നാം ദൈനുദിനപരിപ്രേക്ഷ ലേഖക്കു പോകുന്നുവും; അവിടെ മല ക്രൂപ്പത്രം മഹാപുരാതനവിനുമാംശം ദാ സ്രീമാംകു ഓപ്പുക്കുവെച്ചു; അവൻ അവ
- 19 നാ മരണാദിക്കു കൂപ്പിച്ചു, പരിഹരിപ്പാം തല്ലവാനു മുഴപ്പും അവനു അവനു ജാതിക്കർഷണ ഓപ്പിക്കും; എന്നാൽ മുന്നാ നാം അവൻ ഉളിച്ചെത്തുക്കുണ്ടും.
- 20 അവൻ സൗഖ്യപിച്ചുവരാൻഡു അദ്ദേഹം പുത്രനായമായി അവന്നു അടക്കുക വന്നു നമ്മുടിച്ചു അവനുമുഖം കുറ അവേപക്ഷം
- 21 കമ്പിച്ചു. നിംബക്കു എന്തു വേണ്ടാ എന്നു അവൻ അവദേശാച്ച ചേരിച്ചു. അവൻ അവനോടു: ഇംഗ് എന്നു പുത്രനാർ ലുക പരഞ്ഞ നിംബാ റാജുത്തിൽ കുറത്തുന്ന നി നീൻറെ വലഞ്ഞു കുറത്തുന്ന ലുടരും ലുക പ്രാം അവക്കിച്ചെതുച്ചുണ്ടെങ്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- 22 അതിനു ഉത്തരവായി ഒരു ദു: നിംബയു യാചിക്കുന്നതു ലുന്നതു എന്നു നിംബയു അ റിയന്നിപ്പു; ദാനാർ കെട്ടപ്പുനിക്കുന്നു ചു നൂപരാമു കുടിപ്പും നിംബയു കമ്പിച്ചു മോ എന്നു ചേരിച്ചു. കമ്പിയു എന്നു
- 23 അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ അവദേശാച്ച: എന്നുന്ന പാനവാതു നിക്കുക കുടിക്കു നിന്മായം; എക്കിലും എന്നുന്ന വലഞ്ഞു ലുടരും ലുറിപ്പും പംന്നുന്നതു എന്നു
- തല്ല; എന്നു പിതാവു ആരുകു കുക്കിനി രിംഗനുദിവാ അവക്കു കുട്ടിം എന്നു പറഞ്ഞു. ഭേദങ്ങൾ പരത്തുപെൻ അരു കേട്ടിച്ചു അരു 24 രണ്ട് ദശവരാഡാരാഡുക് നിംബസപ്പുക്. ഒരു ദിവാ അവരുടെ അവക്കു വിളിച്ചു: 25 ജാതിക്കുടുടം അധിപതിമാർ അവരിൽ കത്തുപഠം ചെയ്യുന്ന എന്നു ലഭിച്ചുകുർ അധികാരം നടത്തുന്ന എന്നും നിംബയു അവക്കുടുമ്പം അധികാരം നടത്തുന്ന എന്നും നിംബയു അറിയുന്നു. നിംബത്തിൽ 26 അംബവന അരുതു; നിംബളിൽ മഹാന് ആരുകുവൻ ലുപ്പിക്കുന്നവരുള്ളും നിംബ തിടുടം ലുപ്പുക്കുക്കാൻ ആരുകേണം. നി 27 കുളിൽ കുന്നാൻ ആരുകുവൻ ലുപ്പിക്കുന്ന വാനുള്ളും നിംബത്തിടുടം മാസന് ആരുകു സം. മരജുപ്പത്രം ലുപ്പുക്കു ചെത്തി 28 പ്രാന്തം ലുപ്പുക്കുപ്പും അനേകക്കുവേ കുടി തെന്നു ഓവുവന ദുവിലയായി കുട്ടപ്പും വന്നതുപോലെ തേനേ എന്നു പറഞ്ഞു.
- അവൻ ഒരു ദൈനുദിനപരിപ്രേക്ഷ പു 29 പ്രുട്ടപ്പും യല്ലിച്ചുവു പുരക്കാരു അ വനു അംഗശമിച്ചു. അപ്പും വഴിയു 30 രിക്ക ലുറിക്കുന്ന രണ്ട് കുടകും ഒരു കുടനുപോകുന്നതു കേട്ടു: കത്താവേ, ഭാ വിപ്പുത്രാ, രണ്ടുകുടാച്ച കുടണാ തോനുനും എന്നു നിലവിളിച്ചു. നിംബാൻ 31 റിപ്പും പുരക്കാരു അവരു ശാസ്ത്രിപ്പു അവൻ: കത്താവേ, ഭാവിപ്പുത്രാ, രണ്ടുകുടാച്ച കുടണാതോനുനും എന്നു അധികം നിലവിളിച്ചു. ഒരു ദു 32 അവരു വിളിച്ചു: ദാനാർ നിംബയു എന്തു ചെങ്കുണ്ണുവെന്നു നിംബയു ലുപ്പിക്കുന്ന എന്നു ചേരിച്ചു. കത്താവേ, രണ്ടുകുടാച്ച 33 കുട്ടി തുന്നുവെന്നു എന്നു അവൻ പ രഞ്ഞു. ഒരു ദശവരാഡാരാഡുക് അവരു 34 കുട്ടി തൊട്ടു; ലുടനു അവൻ കുഴുപ്പാ പിച്ചു. അവനു അംഗശമിച്ചു.